

چگونگی مصرف وارفارین :

وارفارین معمولاً روزی یک نوبت مصرف می شود. مهم است که هر روز در ساعت معینی خورده شود. هیچ گاه بیش از مقدار تجویز شده مصرف نکنید. از دستورات پزشکتان به دقت پیروی کنید. اگر یک نوبت را فراموش کردید، به مجردی که آن را به یاد آوردید مصرفش کنید. اگر تا روز بعد متوجه آن نشدید، نوبت فراموش شده را رها کرده ، به برنامه دارویی معمولتان بازگردید. مقدار دارو را دوبرابر نکنید که ممکن است موجب خونریزی شود. هر نوبت که دارو را مصرف می کنید، روی یک برگه علامتی بگذارید تا دچار اشتباه نشوید. پیش از هماهنگی با پزشکتان وارفارین را قطع نکنید. مهم است که به طور منظم به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد .

در حین مصرف این دارو مکرراً باید آزمایش خون داده شود CBC و PT تا سرعت لخته شدن خون اندازه گیری شود. پزشک براساس سرعت لخته شدن خون مقدار وارفارین را تعیین می کند تا در حالی که از لخته شدن خون جلوگیری می شود، خطر خونریزی خودبه خودی وجود نداشته باشد.

مددجوی گرامی لطفاً به نکات زیر دقت فرمایید :

۱. از ورزش یا فعالیت هایی که ممکن است در آنها آسیب ببینید پرهیزید.
۲. مراقب باشید دستتان را نبرید و از خلال دندان استفاده نکنید. از ماشین ریش تراش (به جای تیغ ریش تراش) و مسواک نرم استفاده کنید.
۳. یک برنامه غذایی متعادل داشته باشید. ویتامین K که در

گوشت ، لبنیات ، و سبزی های برگ دار سبز وجود دارد، اثر وارفارین را در بدن کم می کند. اگر برنامه غذایی خود را تغییر ندهید و به مقدار زیاد از این غذاها مصرف کنید ممکن است اثر وارفارین در بدنتان کاهش یابد.

۴. اگر چندروزی بی اشتها شدید پزشکتان را مطلع کنید؛ زیرا ممکن است دچار کمبود ویتامین K شوید و در نتیجه اثر وارفارین در بدنتان افزایش یابد.

۵. به هر یک پزشک و داروسازی که مراجعه می کنید بگویید که وارفارین مصرف می کنید.

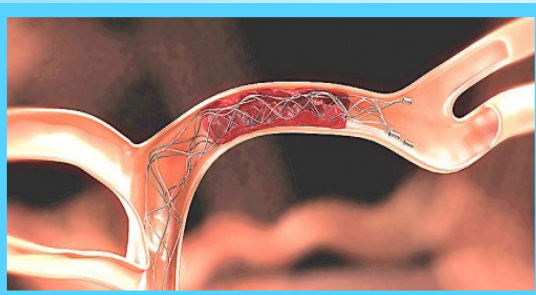
وارفارین را دور از دسترس کودکان ، و دور از گرما، نور مستقیم ، و حرارت مرطوب نگهداری کنید (در غیر از این شرایط وارفارین فاسد می شود) ۶. وارفارین تاریخ مصرف گذشته را دور از دسترس کودکان ، در توالی دور بریزید. ۷. هنگام مصرف وارفالین نباید نوشیدنی الکلی بنوشید. الکل روی عملکرد وارفارین در بدنتان تأثیر می گذارد. ۸. رژیم بگیرید، عادات تغذیه ای خود را یک هفته تغییر دهید، یا بدون مشورت با پزشکتان هر نوع ویتامین یا مکمل غذایی مصرف نکنید .

وارفارین جلوی لخته شدن خون را می گیرد . بنابراین از مشکلات ناشی از تشکیل لخته در رگ های خونی پیشگیری می کند . گاهی به داروهای ضد انعقاد نظیر وارفارین ، رقیق کننده خون گفته می شود . در حالی که در واقع این داروها خون را رقیق نمی کند .

اگر لخته ای وجود داشته باشد ، وارفارین آن را حل نمی کند ، بلکه از بزرگ شدن آن و در نتیجه بروز مشکلات جدی تر جلوگیری می کند . این دارو در موارد گوناگونی برای مشکلات قلبی ، ریوی و رگ های خونی مصرف می شود. وارفارینیک داروی ضد انعقاد و خوراکی است . این دارو در دوز های ۵ - ۲/۵ در بازار موجود است .

هشدارها و عوارض جانبی:

در صورت بروز هر یک از علائم نادر ولی جدی زیر، مصرف وارفارین را قطع کرده ، با پزشکتان تماس بگیرید: کبودی یا درد انگشتان پا؛ ادرار کدر یا تیره ؛ ادرار کردن مشکل یا دردناک ؛ زخم یا لکه های سفید در دهان ؛ گلودرد، تب ، و لرز؛ تورم پا و ساق پا؛ خستگی ؛ افزایش وزن غیرعادی ؛ یا زردی چشم ها یا پوست . به علاوه هرگونه علامتی از خونریزی خارجی مثل خونریزی از لثه ها هنگام مسواک زدن ؛ کبودی وسیع بدون ضربه ؛ خون دماغ ؛ خونریزی شدید و غیرعادی از بریدگی ها؛ خونریزی شدید و غیرعادی هنگام عادت ماهانه . علائم خونریزی داخلی عبارتند از: درد معده یا شکم ؛ درد پشت ؛ ادرار خونی ؛ مدفوع سیاه و قیری ؛ سرفه خونی ؛ درد، خشکی یا تورم مفصلی ؛ استفراغ خونی یا حاوی مواد غذایی در یک زمینه قهوه ای

بیمارستان فرمانیه

دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

وارفارین

تاریخ تدوین : بهار ۹۰

تاریخ بازنگری : بهار ۱۴۰۰

تاریخ بازنگری بعدی :

« تهیه و تنظیم : واحد آموزش »

Code : FH-PaM:9-109

سابقه یا ابتلا به هر نوع بیماری :

خونریزی هنگام [عادت ماهانه] شدید؛ استفاده از «آی یو دی»؛ جراحی شامل کارهای دندانپزشکی؛ اسهال شدید؛ بی حسی نخاعی؛ یا پرتودرمانی با اشعه ایکس. همه اینها احتمال خونریزی را افزایش می دهند. به طور مرتب به پزشکتان مراجعه کنید تا بهبودتان را زیر نظر داشته باشد. پیش از مصرف داروهای دیگر، حتی داروهای مجاز بدون نسخه، ویتامین ها، و داروهای گیاهی، با پزشکتان مشورت کنید.

با آرزوی سلامتی و موفقیت برای شما

موارد احتیاط :

در صورت وجود هر یک از موارد زیر پیش از مصرف وارفارین، پزشکتان را مطلع سازید.

حساسیت به وارفارین، سایر داروهای ضد انعقاد، یا هر نوع ماده غذایی، رنگ خوراکی، یا دارو.

بارداری یا شیردهی :

مصرف داروهای دیگر، به ویژه آنتی بیوتیک (کاربنسیلین، کلرامفنیکل، اریتروماکسین، ریفامپین)؛ داروهای ضد سرطان (استراموستین)؛ داروهای ضد تشنج (باربیتورات ها، کاربامازپین، فنی توئین، پریمیدون)؛ داروهای ضد قارچ (گریزوفلووین)؛ داروهای ضد پلاکت (دیپیریدامول)؛ داروهای ضد تیروئید (پروپیل تیواوراسیل، متی مازول)؛ سایمتیدین؛ دیسولفیرام؛ داروهای قلبی (آمبودرون، کینیدین)؛ داروهای نقرص (آلوپورینول، سولفین پیرازون)؛ هورمون ها (استروژن، قرص های ضدبارداری، استروئیدها، آندروژن ها، داروهای تیروئید)؛ داروهای پایین آورنده کلسترول (کلستیرامین، کلوفیرات، کلستیبول، ژمفیروزیل)؛ مترونیدازول، داروهای ضد دیابت خوراکی؛ مسکن ها (مثل دیفلونیزال، فنوپروفن، ایندومتاسین، مفنامیک اسید، فنیل بوتازون، سولینداک)؛ داروهای خواب (اتکلورینول، گلوتهامید)؛ سولفونامیدها؛ یا ویتامین K.